

اصل مطلب

پیام سیاسی «بی‌اعتمادی به فرانسه» در رسانه‌های جهان

«ایران به فرانسه اعتماد ندارد، کشورهای اروپایی در حال بازی سیاسی هستند.» این شاید کلیدی‌ترین عبارت گفت‌وگوی علی اکبر ولایتی، مشاور رهبر انقلاب در امور بین‌الملل در مصاحبه با شبکه «فرانس ۲۴» بود؛ خبری که گویای تداوم حرکت ایران در مسیر مقاومت فعال است. هفته گذشته و در آستانه گام چهارم کاهش تعهدات هسته‌ای ایران که گفت‌وگوی علی اکبر ولایتی از این شبکه فرانسوی منتشر شد، بسیاری از رسانه‌هان راه‌نوعی تکمیل‌کننده خروج فورد از فاز تحقیقاتی و آغاز غنی‌سازی در این سایت مهم هسته‌ای دانستند و گفتند ایران گامی محکم‌تر از گذشته برداشته است. بی‌اعتمادی ایران به فرانسه که نشان قطعی شدن دیدگاه تهران نسبت به مانورهای رسانه‌ای و تبلیغاتی امانوئل مکرون در ماه‌های گذشته حول محور راه‌اندازی کانال ۱۵ میلیارد دلاری بود، از قول مشاور مقام معظم رهبری در امور بین‌الملل تیتیر بسیاری از رسانه‌های غربی ازجمله MBS و میدل‌ایست شد و تحلیل‌ها را به این سو برد که احتمالاً نقطه پایان گفت‌وگوهای تهران و سه کشور اروپایی که قرار بود تنها چند هفته ادامه داشته باشد اما با بی‌عملی اروپایی‌ها یک‌سال‌ونیم طول کشیده، فرا رسیده باشد.

علاوه بر این، تأکید مشاور رهبر انقلاب مبنی بر اینکه «نه‌تنها آمریکا و کشورهای اروپایی به وعده‌هایشان عمل نکردند، بلکه خواسته‌هایشان را بیشتر کرده و از ایران می‌خواهند نفوذ منطقه‌ای‌اش را کاهش دهد» هم در رسانه‌های جهان با این عنوان تصویر شد که ایران بنایی برای کاهش همکاری‌های خود با کشورهای منطقه ندارد.

ارسال ۵ درصد از پرونده‌های نمایندگان به قوه قضائیه

محمد —وادمجما لی نو بندگانسی، سخنگوی هیات نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس در گفت‌وگو با فارس گفته است: «حدود چهار، پنج درصد پرونده‌های بررسی‌شده این هیات به قوه قضائیه ارسال شده است.» او

دراین‌باره توضیح داد: «ما اگر می‌گوییم ۲۰۰ پرونده از نمایندگان داشتیم، به‌معنای این نیست که از تعداد ۲۰۰ نماینده شکایت شده باشد و ۲۰۰ نماینده درگیر آن باشند، ممکن است یک نماینده باشد که ۲۰ پرونده در هیات نظارت برای بررسی داشته باشد. حتی ما نماینده‌ای داریم که ۲۰ پرونده شکایت از او در هیات نظارت بر رفتار نمایندگان وجود دارد یا نماینده‌ای با ۱۰ پرونده در هیات نظارت درگیر بوده است.»

اختصاص بودجه ویژه برای یزد!

در حالی که قرار است حسن روحانی در روزهای آتی عازم سفر استانی به یزد شود، محمود واعظی رئیس دفتر رئیس‌جمهور گفته است بودجه قابل توجهی در سفر استانی رئیس‌جمهور برای یزد اختصاص می‌یابد. محمود

واعظی، رئیس دفتر رئیس‌جمهور روز گذشته و در بدو ورود به فرودگاه شهید صدوقی یزد در جمع خبرنگاران با اشاره به برگزاری جلسات متعدد در تهران با حضور بخش خصوصی و غیردولتی به‌منظور ایجاد شتاب در توسعه استان یزد، اظهار داشت: «در پی این جلسات مقرر شده رقم قابل توجهی در بودجه سفر استانی رئیس‌جمهور برای توسعه و تکمیل زیرساخت‌های استان یزد اختصاص یابد که این بودجه تا پایان سال ۹۹ به‌طور کامل عملیاتی خواهد شد.»

پهپاد متجاوز با سامانه «مرصاد» ساقط شد

امامیر سرلشکر سیدعبدالرحیم‌موسوی، فرمانده کل ارتش در حاشیه بازدید رئیس ستادکل نیروهای مسلح از مرکز شهیدزهرن نازاج و در جمع خبرنگاران درخصوص انهدام یک فروند پهپاد مهاجم توسط نیروی پدافند

هوایی ارتش در منطقه ماهشهر گفت: «هنوز تا قطعات این پهپاد را کامل به دست نیاوریم، نمی‌توانیم به‌طور قطعی مبدأ و هدف اصلی این پهپاد را مشخص کنیم؛ اما آنچه تاکنون قطعی است، این است که این پهپاد در سقف کوتاه پرواز کرده و مورد هدف سامانه بومی «مرصاد» قرار گرفته است.»

سیاست

نیم‌نگاهی به تحرکات گروه‌های سیاسی در فاصله کمتر از ۴ماه مانده به انتخابات مجلس یازدهم

انتخابات مجلس از قم شروع شد

می‌شود ارتباطی مستقیم با میزان مشارکت عمومی داشته باشد. هرچه باشد، اکنون بخش‌های قابل توجهی از جامعه براساس تجربیات قبلی به این جمع‌بندی رسیده‌اند که صرف اصولگرا با اصلاح‌طلب‌بودن منتخبان‌شان نقش چشمگیری در حل مشکلات کشور نداشته و احتمالاً از این به بعد هم نداشته

محمل اصلی رقابت‌های انتخاباتی باشد و براساس آن هر یک از گروه‌ها ابتکارهایشان را برای حل مشکلات کشور و برنامه‌هایی که برای پیگیری در مجلس دارند، به جامعه عرضه کنند. با این وصف دست‌های خالی از ایسده را باید مهم‌ترین چالش سیاسیون در انتخابات اسفندماه دانست؛ چالشی که پیش‌بینی

انتخاب قلابی در دموکراسی وارونه

اصلاح‌طلبان همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد این‌بار بنا دارند تصمیم‌گیری درباره لیست انتخاباتی را به حلقه‌ای بزرگ‌تر از شورای عالی سیاست‌گذاری اصلاح‌طلبان محول کنند؛ موضوعی که به‌نظر می‌رسد بیش از هر چیز ریشه در غیررانتی و شفاف‌بودن مکانیسم انتخاب کاندیداها در انتخابات‌های پیشین – که در انتخابات شورای شهر پنجم سروصدای زیادی به‌پا کرد- از سویی و نامشخص بودن مسئولیت عملکرد آنها پس از حضور در ساختار قدرت – که از مهم‌ترین انتقادها به فراکسیون امید در مجلس و لیست امید در شورای شهر به‌شمار می‌آید- داشته باشد.

همین دغدغه‌ها باعث شده زعمای این جریان به سامانه‌ای برسند که «سرا» سامانه رای‌سنجی اصلاح‌طلبان- نامگذاری شده و آن‌طور که گفته می‌شود قرار است گامی باشد برای انتخاب دموکراتیک‌تر، شفاف‌تر و کارآتر نامزدهای اصلاح‌طلب. مکانیسم انتخاباتی جدید اما حالا نه‌تنها کمکی به برون‌رفت اصلاح‌طلبان از چالش‌های قبلی نکرده که از قضا سرکنگبین «سرا» صفرافزوده و خود به محملی برای شکاف‌های انتخاباتی جدید تبدیل شده است. کارگزاران بدجور برای نوبرانه اصلاح‌طلبان رادیکال شمشیر از نیام کشیده‌اند و بی‌محابا دست‌پخت آنها را از دم تیغ نقد می‌گذرانند. اعتماد ملی، حزب اسلامی کار و حزب پیشروی اصلاحات هم‌رویی بخشی به این مکانیسم نشان نداده‌اند. در یک‌هفته‌ای که از سرارونمایی‌شده، تندترین انتقادها را غلامحسین کرباسچی مطرح کرده است. دبیرکل کارگزاران معتقد است اصلاح‌طلبان روی‌فرم و مناسک متوقف مانده‌اند و بهتر است به‌جای کار کردن روی این دست «مسائل صوری» و «سرگرمی» به این «دموکراسی وارونه» و «انتخاب قلابی» که معلوم نیست در آن، بدنه راس را انتخاب می‌کند یا بالعکس، مشخص کنند در مجلس آینده برای حل مشکلات کشور چه طرح و برنامه‌ها دارند.

سرا البته غیر از آنچه کرباسچی می‌گوید ایرادات ماهوی دیگری هم دارد. گرامی‌مقدم، سخنگوی اعتماد ملی دراین‌باره بیشتر توضیح می‌دهد و با اشاره به وزن برابر اعضای حقیقی و حقوقی شورای عالی سیاست‌گذاری و نیز احزاب اقماری حاضر در آن می‌گوید وقتی بناسد در لایه‌اول هر حزبی ۲۰ نفر را معرفی کند روشن است حزبی مانند حزب‌آقای اصغرزاده ۳۰۰ نفر را در شورای عالی سیاست‌گذاری معرفی می‌کند؛ این در حالی‌است که حزبی مانند کارگزاران که دونایمنده دارد تنها می‌تواند ۴۰ نفر را معرفی کند. موضوعی که به‌واسطه ناراضیانی پدید آمده می‌تواند زمینه‌ساز ارائه لیست مستقل از سوی احزابی چون کارگزاران، حزب اسلامی کار، مردم‌سالاری و حتی اعتماد ملی که وزن پایین‌تری در شورای عالی دارند شده و به‌انتشاق درونی جریان اصلاحات در انتخابات پیش‌رو منتهی شود.

گذشته از آن، محول کردن تصمیم‌گیری درباره لیست نهایی به آنچه به‌عنوان بدنه اجتماعی از آن یاد می‌شود، احتمالاً فهرستی از نیروهای رادیکال را ردیف خواهد کرد؛ نیروهایی که عبورشان از شورای نگهبان امری تقریباً محال به‌نظر می‌رسد. این موضوع جدا از تولید ناامیدی و ایجاد سرخوردگی در بدنه، چالش با شورای نگهبان را نیز تشدید خواهد کرد.

گوشه‌چشم پایداری به بدنه رای احمدی‌نژاد

در روزهایی که از شورای ائتلاف اصولگرایان و جامعه روحانیت پالس وحدت به بیرون مخابره می‌شود، جبهه پایداری هنوز ساز خود را می‌نوازد و تا این لحظه نیروهای این جریان ترجیح

داده‌اند زیر چتر معروف اصولگرایان قرار نگیرند.

همین چند روز پیش بود که آقانهانی در گفت‌وگویی انتقادی، وحدت مورد اشاره رهبران اصولگرا را سخت مورد نوازش قرار داد و با بیان اینکه شسیوه آنها نوعی سهم‌خواهی است، تصریح کرد: «بعضی‌ها وحدت را به این معنا می‌دانند که بنشین و هرچه آنها می‌گویند بگویی چشم! اگر گشتی نه، می‌گویند زدی زیر میر.» دبیرکل جبهه پایداری خیلی صریح و بدون رودربایستی گفت: «به ائتلافی که در آن سهم‌خواهی هدف باشد یا از قبل منتخبش معین شده باشد یا کار به شکل پدرا لانه باشد، ورود نخواهیم کرد.» اظهاراتی که معنای چندان پیچیده‌ای ندارد و بر مبنای آن اگر قرار باشد همین آخر هفته انتخابات برگزار شود، به احتمال زیاد پایداری لیست مستقل خواهد داد.

تا این‌جای کار خیلی غیرقابل پیش‌بینی نبود اما شوک اصلی را در این‌باره روح‌الله حسینیان وارد کرد تا پرونده یک احتمال دیگر درباره تحرکات انتخاباتی پایداری‌ها را باز کند. او که سه سال پیش احمدی‌نژاد را یک بچه بُخش مقابل رهبری خوانده بود، بعد از مدت‌ها سکوت در گفت‌وگویی از اقبال بالایی مردم به احمدی‌نژاد براساس نظرسنجی‌ها گفت و تصریح کرد حضور او بسته به آن است که شورای نگهبان زمینه را فراهم آورد یا خیر.

طرح موضوع احمدی‌نژاد از سوی عضو سابق شورای مرکزی جبهه پایداری در فضای انتخاباتی به‌طور طبیعی آقانی را به‌دنبال خواهد داشت. این موضوع بیش از هر چیز فضا را رادیکال می‌کند و به‌شکل‌گیری یک دوقطبی شدید میان حامیان ومخالفان رئیس‌جمهور سابق منتهی می‌شود. دوقطبی‌ای که مثل باقی دوقطبی‌های موجود به قوز بالای قوز می‌ماند و کمکی به حل مشکلات کشور نمی‌کند. این موضع از سوی دیگر منجر به انتشاق میان نیروهای انقلاب شده و دامنه صف‌بندی‌ها را به میان بدنه‌ای که تحت این عنوان از آن یاد می‌شود، می‌کشاند. صف‌بندی و انتشاقی که بهره آن بیش از هر چیز به سید انتخاباتی رقیب سرازیر می‌شود. فارغ از اینها به‌نظر می‌رسد طرح غیررسمی موضوع ورود رئیس دولت‌های نهم و دهم به انتخابات مجلس از سوی یک عضو نزدیک به پایداری حکایت از آن دارد که این جریان به‌رغم مرزبندی علنی با احمدی‌نژاد، به بدنه رای او چشم‌امید دارد و شاید حتی خط‌ونشان‌های یاران آیت‌الله مصباح برای ارائه لیست مستقل نیز بی‌ارتباط با این موضوع نباشد.

تعیین سخنگو، شایعه سرلیستی قالیباف را تایید می‌کند؟

خبر مهم دیگری که هفته گذشته رسانه‌ای شد، تعیین سخنگو برای شورای ائتلاف اصولگرایان بود، جایی که محسن پیرهادی دبیرکل جمعیت پیشرفت و عدالت با رای اعضای شورای ائتلاف اصولگرایان به‌عنوان سخنگوی این شورا انتخاب شد. انتخاب محسن پیرهادی از این جهت مهم و قابل توجه بود که او علاوه‌بر دبیرکلی حزب نزدیک به محمدباقر قالیباف، سابقه حضور چندین‌ساله در جایگاه ریاست بسیج شهرداری تهران را نیز در کارنامه دارد و همین همراهی با شهردار اسبق تهران، تقویت‌کننده خبری است که چندی پیش ناگهان رسانه‌ای شد و فضای انتخابات را نه‌برای اصولگرایان که برای دیگر گروه‌های سیاسی هم‌دگرگون کرد. چندی پیش محسن پیرهادی در گفت‌وگویی اعلام کرده بود ممکن است محمدباقر قالیباف در انتخابات آتی مجلس از تهران نامزد شود، خبری که باعث شد خیلی‌ها سرلیست تهران اصولگرایان را نهایی‌شده تصور کنند و بگویند که به‌جای حداد، چمران، جلیلی یا هر چهره دیگری این‌بار اصولگرایان بنا دارند با قالیباف وارد رقابت‌های پارلمانی شوند.

خوب یاد بد حالا باید احتمال بیشتری برای حضور قالیباف در انتخابات مجلس در نظر گرفت و لیست تهران اصولگرایان را نیز شامل افرادی که با او کمترین اختلاف را دارند، به این معنا که اصولگرایانی که آنگنان آب‌شان با او در یک جوی نمی‌رود یا قید انتخابات را زده‌اند یا قید ائتلاف را یا اینکه عطای تهران را به لقایش بخشیده‌اند و راهی شهرستان‌ها شده‌اند تا از آنجا به مجلس برسند. محمدباقر قالیباف اگر به‌طور قطع عزم مجلس کرده باشد و البته بتواند با رای مناسبی از تهران وارد بهارستان شود، قطعاً یکی از گزینه‌های ریاست هم خواهد بود و این وضعیت را نیز باید یکی دیگر از موانع علی‌لاریجانی برای مجلس آینده دانست، چرا که اولاً دیگر بعید است رئیس مجلس به فکر حضور در انتخابات از حوزه انتخابیه تهران باشد و دوم اینکه در صورت پیروزی هر دو ورودشان به پارلمان باید گفت و پادشاه در یک ملک نمی‌گنجند و از میان این دو و احتمالاً افراد دیگری مانند سعید جلیلی یا محمدرضا عارف، تنها یک نفر می‌تواند بر کرسی ریاست تکیه بزند.

این توضیحات البته هیچ کدام‌شان موید این نیست که نگارنده مانند بسیاری دیگر از ناظران و فعالان سیاسی و رسانه‌ای از خبر نامزدی شهردار سابق تهران، فرمانده سابق نیروی انتظامی و فرمانده سابق نیروی هوایی سپاه در انتخابات مجلس تعجب نکرده باشد، چرا که شخصیت محمدباقر قالیباف و صد البته تجربه و رزومه او گویای این است که او فردی جهادی و توانمند در اجراست و این روحیات معلوم نیست که چقدر با نمایندگی مجلس و مقننصیات آن بخواند.

رئیس مجلس به فکر ریاست‌جمهوری یا بازنشستگی؟

این روزها خبرهای مهمی از قم به گوش می‌رسد، خبرهایی از پایگاه سنتی اصولگرایان که طی ۱۲ سال گذشته همواره کاندیدای آنها ریاست‌مجلس را در دست داشته است. احمد امیرآبادی که توانسته بود در انتخابات مجلس دهم علی‌لاریجانی را پشت‌سر گذاشت و به‌عنوان نفر اول قم وارد مجلس شود، هفته گذشته اعلام کرد شورای هماهنگی اصولگرایان قم لیست سنفره خود را برای انتخابات مجلس نهایی کرده است، لیستی شامل احمد امیرآبادی، مجتبی ذوالنوری و علیرضا راکنانی. انتشار این خبر کافی بود تا مشخص شود اصولگرایان قم دوباره بنا دارند علی‌لاریجانی را کنار بگذارند و لیستی مجزا از او ببندند، چنانکه امیرآبادی نیز تأکید کرده بود شورای اصولگرایان هیچ رزومه‌ای از لاریجانی نخواسته است.

با این وضعیت موضوع کاندیداتوری علی‌لاریجانی در انتخابات آتی دوباره در رسانه‌ها مطرح شد و این بار شایعه‌ها بیشتر از گذشته. برخی گفتند او از تهران با اصفهان می‌آید، برخی دیگر گفتند نه، او بنا دارد با بهروز نعمتی از همان قم در مقابل لیست اصولگرایان کاندیدا شود و برخی مانند خبرگزاری ایلنا هم خبر دادند علی‌لاریجانی به کل قید انتخابات مجلس را زده است. این ابهامات البته همچنان باقی است و با شخصیتی که از علی‌لاریجانی سراغ داریم به احتمال فراوان ادامه هم خواهد داشت، اما معلوم است علی‌لاریجانی در مسیر تصمیمات سیاسی خود با موانع مختلفی روبه‌رو است و چالش‌های بیشتری را برای موفقیت باید پشت‌سر بگذارد.

در این مورد باید گفت رئیس چهار دوره مجلس شورای اسلامی در آستانه انتخابات مجلس و یک‌سال پیش از انتخابات ریاست‌جمهوری حداقل دو سوال مهم را پیش‌روی خود دارد چه آنکه او بخواهد در انتخابات ریاست‌جمهوری کاندیدا شود و چه نه! اول اینکه او امروز حتما درگیر این است که اساساً حضور او در انتخابات مجلس با توجه به شرایط سیاسی کنونی کشور و تضعیف جایگاهش در افکار عمومی موفقیت‌آمیز خواهد بود یا خیر؟ او تجربه دوم‌شدن در قم را در دوره دوم تجربه کرده و شواهد نشان دهنده این است که فضا امروز در قم به‌مراتب از گذشته برای او دشوارتر هم شده است. سوال دوم اینکه به فرض پیروزی در انتخابات، ترکیب مجلس آینده به‌گونه‌ای خواهد بود که دوباره بر جایگاه ریاست مجلس تکیه بزند یا خیر؟

پاسخ به این دو سوال کلیدی حتما در تصمیمات بلندمدت علی‌لاریجانی تأثیرگذار خواهد بود، چرا که او حتی اگر بخواهد در انتخابات ریاست‌جمهوری شرکت کند، حضور مترزل او در انتخابات و در جریان تشکیل مجلس آینده می‌تواند خیلی زودتر غائله انتخابات ریاست‌جمهوری را برای او به پایان برساند.

در این میان البته علی‌لاریجانی با محدودیت بزرگی هم مواجه است. او امروز نه‌تنها از جانب اصولگرایان رانده شده، بلکه میان اصلاح‌طلبان نیز مانند گذشته و پیش از مجلس دهم خواهان ندارد و شاید کارگزارانی‌ها تنها طیفی از اصلاح‌طلبان باشند که گوشه‌چشمی به او دارند و به‌اصطلاح او را برای آینده‌ای مانند انتخابات ۱۴۰۰ در آب نمک نگه داشته‌اند. از این منظر او برای انتخابات آتی اگر بخواهد از قم بیاید یا باید به‌صورت مستقل نامزد شود و به حمایت مدودی از اصولگرایان سنتی که برای اداره کشور همچنان روی او حساب می‌کنند امیدوار باشد یا با کارگزاران به گفت‌وگو بنشیند تا شاید از آن مسیر به نتیجه‌ای برسد. این وضعیت البته پیش از هر چیزی به عدم ارتباط او با مردم و فقدان بدنه اجتماعی وی برمی‌گردد و درواقع ریشه در نوع سیاست‌ورزی وی دارد، همانی که او را به یک بازیگر سیاسی پرقدرت میان سیاستمداران و حاکمیت ومهره‌ای نه‌چندان قوی در ارتباط‌گیری با بدنه اجتماعی و بسیج کردن مردم.